

[Undervisningsministeren.]

dato at finde nogen udtalelser fra lærere, fra skoleledere, fra forældre de steder, hvor man har haft børnehaveklasser, hvor man ikke har sagt, at man var glad for dem, og at de løste mange problemer i overgangen til skolen. Derfor mener jeg alligevel at være på ganske fast grund.

Hr. Holger Hansen spurgte, hvor mange penge der lå i den berømte tokrone. Det drejer sig om sådan noget som 5½ mill. kr. på årsbasis; det er dog en slags penge. Jeg skal ikke på nogen måde prale af forslaget, men jeg mener dog, at det var forslag af den art, vi en gang imellem skulle have nogle flere af. Her er altså en ordning, som alle — det er jo også her kommet til udtryk fra hr. Holger Hansen — er enige om tiden er løbet fra; den er lavet for 30 år siden i en anden situation med et formål og en idé, og i dag er den uden nogen idé. Så siger man: ja men lad os dog så stryge den og bruge de penge på en anden måde eller lade være at bruge dem, alt efter hvad nu situationen er til. Det drejer sig altså dog om et beløb på 5½ mill. kr.; det er jo ikke småpenge.

Må jeg i den sammenhæng gøre en bemærkning til fru Ellen Strange Petersen, som spurgte, om man ikke kunne lade være at lade det få virkning for København før 1967, og til hr. Sigsgaard, som sagde, om man ikke kunne lade være at lade det få virkning i øvrigt for 1967. Man kan jo ikke undtage København, det er jo helt klart; enten skal bestemmelsen have virkning for alle nu, eller også skal den have virkning for ingen nu, og jeg vil meget henstille, at vi følger forslaget på dette punkt. Jeg ved ikke, hvor jeg skal skaffe de 3 millioner, som det kan dreje sig om i resten af dette finansår, hvis loven først skal have virkning fra 1967. Det er jo ikke sådan, vil jeg tro, at der er nogen, der vil hjælpe mig særligt med at skaffe dem, og jeg har dem ikke. Men lad os nu foreløbig drøfte det i udvalget.

Hvad angår spørgsmålet om, hvordan det går med realskolernes tilskud, kan jeg sige, at det udvalg, der arbejder med alle de private skolers tilskud, er ret langt fremme i sit arbejde, og der ventes med megen utålmodighed på det fra alle de private skoleformers side. Jeg tør ikke her give nogen

dato; om jeg er i stand til i udvalget at komme det lidt nærmere, skal jeg se på.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om børnehaveklasserne. Når der bliver sagt, at det var åbenbart et meget broget billede, har jeg jo for så vidt allerede svaret. Det er ikke broget, hvis vi spørger forældrene til børnene, hvis vi spørger skolemyndighederne, hvis vi spørger lærerne, hvis vi spørger skolelederne. Så er det helt enstemmigt. Det synes jeg må gå ind i vore overvejelser, og det forstod jeg også der var vilighed til.

Til den tanke, at det skulle blive overklassebørnehaver, således som fru Ellen Strange Petersen var inde på, vil jeg gerne sige, at når man det sted, hvor man har haft børnehaveklasserne længst, nemlig i Esbjerg, simpelt hen har 100 pct. tilslutning — det er muligt, det kun er 95 pct., men jeg tror, det er 100, samtlige børn i sådan en ganske almindelig by — så tyder det jo ikke på, at det er overklassebørnehaver; det er der heller ikke noget andet der tyder på.

Fru Ellen Strange Petersen spurgte dernæst, hvorfor der ikke var kvinder med i — om jeg så må sige — udvalget om de slående argumenter. Det er jo også et naturligt spørgsmål at stille, men det er i og for sig ikke ministeriets skyld; der er tre repræsentanter for Danmarks Lærerforening, der kunne der jo godt have været en kvinde, det er der altså ikke, og der er repræsentanter en række andre steder fra. Sekretæren er en kvinde, og jeg synes, hendes hånd også kan spores i betænkningen.

Hr. Sigsgaard var inde på nogle pædagogiske betragtninger, og jeg kan kun sige: enig! Det gælder om at nedbryde „båsesystemet“, som hr. Sigsgaard sagde — man kan bruge hvilket udtryk man vil — men altså at fremme en integrering på de tre ældste trin, 8., 9. og 10. Jeg er ikke i tvivl om, at i løbet af forholdsvis få år har vi en folkeskole, hvor 8., 9. og 10. trin er integreret, hvor eleverne har en kerne af fag, de skal have, og derudover vælger deres fag, nogle fag på det, vi i dag kalder realeksamensniveau, nogle fag på andre niveauer, sådan at man ikke får den nuværende deling i realeksamensbørn og børn udgået fra 8., 9. og 10., men at en elev forlader sin